

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 19 november 2018
(OR. en)

14409/18

SOC 714
EMPL 534
ECOFIN 1063
EDUC 429

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Uitvoering van de Aanbeveling betreffende langdurige werkloosheid: kernboodschappen van het EMCO - bekrachtiging van de kernboodschappen van het EMCO

Voor de delegaties gaan hierbij de kernboodschappen van het Comité voor de werkgelegenheid over de uitvoering van de Aanbeveling van de Raad van 15 februari 2016 betreffende de integratie van langdurig werklozen op de arbeidsmarkt (PB C 67 van 20.2.2016, blz. 1), met het oog op de bekrachtiging ervan door de Raad Epsco op 6 december 2018.

Bijlage 1: de definitieve conclusies van het EMCO betreffende langdurige werkloosheid zijn te vinden in ADD 1 bij doc. 14409/18.

Bijlage 2: de gegevens over de Aanbeveling betreffende langdurige werkloosheid zijn te vinden in ADD 2 bij doc. 14409/18.

Uitvoering van de Aanbeveling betreffende langdurige werkloosheid: kernboodschappen van het EMCO voor de Raad Epsco

Op 3 oktober 2018 heeft het EMCO zijn tweede evaluatie uitgevoerd van de uitvoering in alle lidstaten van de Aanbeveling van de Raad van 15 februari 2016 betreffende de integratie van langdurig werklozen op de arbeidsmarkt (een eerste evaluatie was op 15 december 2016 uitgevoerd). Deze evaluatie is verricht tegen de achtergrond van een verbeterde arbeidsmarktsituatie in de hele EU, die ook langdurig werklozen ten goede komt.

In 2017 bedroeg de langdurige werkloosheid in de EU 3,4 %, een daling ten opzichte van de 4,4 % in 2015. Het aantal langdurig werklozen in de EU is verder gedaald, tot 7,3 miljoen in 2017. Bemoedigend is dat de percentages sinds 2015 in alle lidstaten zijn gedaald, behalve in Luxemburg en Oostenrijk, waar een marginale stijging werd opgetekend. De grootste daling van de langdurige werkloosheid werd vastgesteld in Kroatië en Spanje. De langdurige werkloosheid varieert van 1 à 1,5 % in Tsjechië, Denemarken, Polen, Zweden en het Verenigd Koninkrijk tot 4,5 à 8 % in Cyprus, Spanje, Italië en Slowakije, en 15,3 % in Griekenland. Ondanks deze verbetering brengt langdurige werkloosheid nog steeds hoge menselijke en economische kosten met zich mee voor de EU, en blijven er in heel de EU verschillen bestaan.

Het EMCO constateerde dat, hoewel alle lidstaten sinds de vorige evaluatie in 2016 stappen hebben ondernomen om de uitvoering van de aanbeveling te verbeteren, zij niet alle even ver zijn gevorderd. Sommige lidstaten staan reeds ver, terwijl andere zich meer moeten inspannen om belangrijke onderdelen van de aanbeveling ten uitvoer te leggen.

Het EMCO merkte op dat de capaciteit van de openbare diensten voor arbeidsvoorziening (ODA's) van overkoepelend en kritiek belang is voor een doeltreffende uitvoering van de aanbeveling in alle lidstaten. In een aantal lidstaten vertonen de resultaten van de ODA's grote regionale verschillen, die moeten worden aangepakt.

Tijdens de evaluatie werd een aantal andere ruimere hervormingen opgemerkt die mogelijk van invloed zijn op de integratie van langdurig werklozen op de arbeidsmarkt, zoals hervormingen van systemen voor beroepsonderwijs en -opleiding.

Uit de evaluatie kwam ook duidelijk naar voren dat financiering uit het ESF in een aantal lidstaten een gunstige rol speelt bij het aanpakken van langdurige werkloosheid.

Het EMCO wijst ook op het verslag voor 2018 van het Comité voor sociale bescherming, waarin wordt onderzocht hoe de sociale diensten de integratie in de arbeidsmarkt van de bevolking in de werkende leeftijd die het verst van de arbeidsmarkt af staat, ondersteunen. Dat verslag bevat een aantal relevante overwegingen. Zo wordt erin geconcludeerd dat mensen die van de arbeidsmarkt uitgesloten zijn, niet enkel behoefte hebben aan actieve arbeidsmarktprogramma's, maar ook aan maatregelen die obstakels voor sociale inclusie wegnemen. In het verslag wordt tevens opgemerkt dat een ruim scala van persoonsgerichte sociale diensten universeel worden aangeboden of juist aan diegenen die het verst van de arbeidsmarkt af staan, en dat dergelijke diensten steeds vaker op geïntegreerde wijze worden verstrekt.

Wat de vier hoofdpunten van de aanbeveling betreft, merkt het EMCO het volgende op:

In een aantal lidstaten houdt de **hoge inschrijvingsgraad onder langdurig werklozen** nauw verband met het feit dat inschrijving een voorwaarde is voor het verkrijgen van uitkeringen. Daardoor is een stabiele band gecreëerd tussen langdurig werklozen en de ODA's. Een aantal lidstaten heeft beleidsmaatregelen ingevoerd die uitschrijving moeten tegengaan. Veel lidstaten moeten echter nog verbeteringen aanbrengen in de benadering van inactieven en – waar deze nog niet voorhanden zijn – stimulansen ontwikkelen die langdurig werklozen ertoe aanzetten zich bij de diensten voor arbeidsvoorziening in te schrijven en ingeschreven te blijven.

De evaluatie bevestigde dat aanvullende diensten belangrijk zijn voor langdurig werklozen aangezien zij op hun pad naar een baan mogelijk behoefte hebben aan sociale, gezondheids- en andere ondersteuningsmaatregelen. Er zijn op alle terreinen inspanningen geleverd om de **coördinatie** tussen de openbare diensten voor arbeidsvoorziening, de sociale diensten en andere dienstverleners te vergroten. Een aantal lidstaten is bezig met het opzetten van IT-oplossingen voor de uitwisseling van informatie; andere sluiten samenwerkingsprotocollen. Coördinatie blijft echter een algemene uitdaging voor tal van lidstaten, onder meer wegens problemen met betrekking tot gegevensbescherming, de verdeling van bevoegdheden onder instellingen en een gebrek aan middelen.

Ook bestaan er tussen de lidstaten grote verschillen in de manier waarop ze het **centrale contactpunt** opzetten. Sommige lidstaten integreren relevante diensten volledig, soms via een fysieke "onestopshop", terwijl andere een beroep doen op een coördinerende autoriteit die naar andere instellingen doorverwijst. Verder zijn er verschillende lidstaten die de autoriteit die als centraal contactpunt moet fungeren, reeds hebben aangeduid, maar nog geen maatregelen hebben getroffen om ervoor te zorgen dat zij, via coördinatie met andere diensten, als zodanig kan functioneren.

Herintegratieovereenkomsten of gelijkwaardige regelingen komen in de meeste lidstaten voor. Een aantal lidstaten heeft bestaande instrumenten geactualiseerd en beter afgestemd op de behoeften van langdurig werklozen. Bijkomende inspanningen zijn nodig, met name wat betreft het regelmatig evalueren van individuele beoordelingen en het zo nodig actualiseren ervan. Een dergelijke actualisering is zeer belangrijk, maar wordt niet in alle lidstaten gedaan.

De lidstaten verrichten een reeks activiteiten onder de noemer **betrokkenheid van de werkgevers**. Het EMCO heeft op dit vlak een aantal innovatieve benaderingen opgemerkt: in sommige lidstaten werken ODA-medewerkers aan die betrokkenheid, hetgeen veelbelovend is; in andere lidstaten worden loonsubsidies gecombineerd met opleiding op de werkplek. Het EMCO kijkt uit naar de resultaten van deze maatregelen. In sommige lidstaten ontbreekt nog steeds een meer strategische aanpak van partnerschappen met werkgevers. Hoewel er doorgaans met de sociale partners wordt samengewerkt, zou die samenwerking meer geformaliseerd en beter gestructureerd kunnen worden, met name op lokaal niveau.

Het toezicht op de uitvoering van de aanbeveling wordt ook onderbouwd met kwantitatieve gegevens die met steun van de lidstaten worden vergaard. De tweede alomvattende gegevensverzameling op basis van het door het EMCO ontwikkelde kader van indicatoren vond plaats in 2018 (een samenvatting van de resultaten is bij deze kernboodschappen gevoegd). Algemeen genomen zijn de kwaliteit en de volledigheid van de bij de tweede gegevensverzameling vergaarde gegevens aanzienlijk verbeterd. De lidstaten hebben hun gegevens nog beter afgestemd op de specificaties van het kader van indicatoren en tonen daarmee dat zij ernst maken met het toezicht op de uitvoering van de aanbeveling. De vergaarde gegevens maken het mogelijk om voor de meeste landen kernindicatoren te berekenen en vormen een goed uitgangspunt voor het volgen van de vooruitgang op jaarlijkse basis. Bij de gegevensverzameling van volgend jaar zullen methodologische verbeteringen worden doorgevoerd aan de hand van de kennis die bij de eerste twee gegevensverzamelingsrondes (2017 en 2018) is opgedaan. Deze verbeteringen zullen het toezicht vereenvoudigen, de lasten voor de lidstaten verlichten, en de resultaten gemakkelijker te interpreteren maken.

Ondanks de vooruitgang die bij het toezicht is geboekt, moeten er extra inspanningen worden geleverd. De lidstaten worden ertoe aangespoord stappen te ondernemen om de kwaliteit en volledigheid van de gegevens te verbeteren en zich beter te kunnen kwijten van de follow-up van werklozen die werk hebben gevonden, bijvoorbeeld door gebruik te maken van gekoppelde registers. Door te zorgen voor een volledige reeks follow-upgegevens kunnen zij ook beter zien in welke mate er duurzame resultaten worden geboekt voor langdurig werklozen.
